

# Joanna Domańska, Jerzy Gołubkow

---

## Oborniki Śląskie, pow. Trzebnica

---

Informator Archeologiczny : badania 2, 79-80

---

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej [bazhum.muzhp.pl](http://bazhum.muzhp.pl), gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

datować osadę na wczesną fazę kultury Łużyckiej, tj. na III-IV okres epoki brązu.

Na osadnictwo kultury Łużyckiej nałożyło się na badanym odcinku omentarsysko szkieletowe, uszkadzając starsze obiekty i powodując, że tylko nieliczne sabytki można usnąć sa znalezione in situ. Groby pozbawione były wyposażenia i jedynie wyprostowana pozycja szkieletów z rękami złożonymi na miednicy oras stosunkowo dobry stan zachowania kości pozwalają sądzić, że omentarsysko pochodzi se średniowiecza. Dalsze kontynuowanie tu prac wykopaliskowych nie wydaje się celowe. Wskazane jest natomiast wykonanie sondaży na pozostałych stanowiskach kultury Łużyckiej.

NIEWIADOMA, pow. Sokołów Podlaski                      patrz wczesne średniowiecze

NOWA HUTA - Kościelniki Czo                              patrz okres neolitu

NOWA HUTA - Mogiła                                        patrz okres neolitu

OBORNIKI ŚLĄSKIE, pow. Trzebnica                      Muzeum Archeologiczne  
we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Joanna Domańska przy współudziale mgr Jerzego Gołubkowa. Finansował WKZ we Wrocławiu. Pierwszy sezon badań. Cmentarsysko s młodszej epoki brązu i okresu halstaackiego /kultura Łużycka/.

W dniach od 10 do 20 czerwca 1968 r. przeprowadzono ratownicze prace wykopaliskowe na omentarszysku kultury łużyckiej, zagrożonym przez prace budowlane.

Omentarszysko położone jest po prawej stronie drogi prowadzącej z Obornik do Trsebnicy, na niewielkim, płaskim wzniesieniu, w odległości 100 m od ostatniego zabudowania.

Założono 7 wykopów, których powierzchnia wynosiła 140 m<sup>2</sup>. Odkryto 9 grobów ciałopalnych. Zarysy grobów wystąpiły na głębokości od 0,25 - 0,50 m. Cztery groby były zniszczone, pozostały po nich jedynie skupiska kości i skorup. Dwa miały obstawę kamienną, złożoną z dużych, polnych kamieni. Nad grobem 5 wystąpił bruk kamienny. Odkryto także jeden grób jamowy. Wyposażenie grobów składało się od 5 - 7 naczyń.

Wyeksplorowano także jamę /3,65 x 2,30 m/ o wydłużonym, owalnym sarysie i nieckowatym przekroju. Wypełnisko jamy, zagłębionej na głębokość 0,60 m stanowiła próchnica z domieszką piasku, dużą ilością węgla drzewnych i nielicznymi fragmentami ceramiki łużyckiej. Wewnątrz znajdował się regularny /0,80 x 0,80 m/, kolisty układ kamieni, z których oszczędnie wykazywała działalność ognia. Jama położona była w sąsiedztwie omentarszyska. Jak wyjątkowo się wykazywał wyniki wstępnej analizy była ona obiektem mieszkalnym.

OKALEW, pow. Wieluń

Museum Ziemi Wieluńskiej  
w Wieluniu

Badania prowadził mgr Bogusław Abramek. Finansował WKZ w Katowicach i Museum Ziemi Wieluńskiej. Trzeci sezon badań. Omentarszysko kurhanowe z I i II okresu epoki brązu.